

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Ing. P. M.**, zastoupeného Mgr. Vadimem Rybářem, advokátem se sídlem Moravská Ostrava, Tyršova 1714/27, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 21.1.2015, č. j. MSK 160780/2014,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 23.3.2015 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21.1.2015, č. j. MSK 160780/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce navrhl, aby věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Žalobce vyslovil názor, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, jelikož rozhodl v rozporu s jednou ze zásad přestupkového řízení in dubio pro reo. Uvedl, že z provedených důkazů žalovaný nemohl bez pochybností dospět k závěru, že se žalobce dopustil řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod vlivem. Již vůbec nemohl dospět k závěru, že žalobce měl jakýkoli alkohol v krvi, jak je uvedeno v popisu skutku napadeného rozhodnutí, jelikož u žalobce byla provedena pouze dechová zkouška, která může být ovlivněna řadou faktorů.

Žalobce poznamenal, že v rámci přestupkového řízení uvedl, že byl na festivalu, kde měl dvě malá desetistupňová piva, a to někdy mezi 19:00 a 20:30 hodin, a že krátce předtím, než byl zastaven policejní hlídkou, si aplikoval ústní sprej Stopangin a že v době dechových zkoušek měl v ústech žvýkačku. Vypítí pouze dvou desetistupňových piv, a to na začátku festivalu a užití ústního spreje Stopangin, potvrdil svědek M. K., který vypověděl, že žalobce si sprej Stopangin stříkal do krku, když se loučili.

Poukázal také na to, že správnímu orgánu předložil znalecký posudek Ing. J. Z. č. 7920 ze dne 2.8.2014, z něhož bylo zjištěno, že dechová zkouška je orientační metodou a její výsledek je nikoliv hladina alkoholu v krvi, ale pouze potvrzení či vyloučení přítomnosti alkoholu v dechu vyšetřované osoby. Výsledky dechových zkoušek v tomto případě mohly být ovlivněny alkoholem z ústního spreje s obsahem alkoholu (Stopangin) aplikovaného krátce před kontrolou. Dechový analyzátor není schopen rozeznat etanol (alkohol) v dechu pocházející z plic od etanolu obsaženého v ústní dutině např. ze Stopanginu. Znalec uvedl, že alkohol z ústních sprejů ovlivňuje dechovou zkoušku falešnou pozitivitou cca 20 minut po aplikaci, ve výjimečných případech to může být i 30 minut. Hladiny se pohybují v celém rozsahu měřícího přístroje (tj. 0-9,99). Ze závěrů znalce vyplývá, že alkohol z požitého piva byl z krve žalobce v době kontroly již zcela eliminován, bylo dosaženo nulové hodnoty. Odezva dechového analyzátoru byla nepochybně způsobená přítomností etanolu ve vydechaném vzduchu. Znalec konstatoval, že na základě výsledků dechových zkoušek a údajů o aplikaci léku Stopagnin 7 minut před kontrolou, není možno jednoznačně konstatovat, že v tomto případě výsledky zkoušek prokazují požívání alkoholu před jízdou či kontrolou, respektive, že naměřené koncentrace alkoholu v dechu prokazují i hladinu alkoholu v krvi řidiče v době jízdy a kontroly.

Žalobce dále uvedl, že doplnkem znaleckého posudku znalce Ing. J. Z. ze dne 13.11.2014 pak byl jednoznačně vyvrácen závěr správního orgánu, že by se otázka nepožití alkoholu žalobcem lišila, pokud by bylo vycházeno z toho, že žalobce požil dvě velká piva a ukončil požívání alkoholu ve 21:00 hodin. Znalec uvedl, že v případě požití jednoho litru piva do 21:00 hodin by byl alkohol z krve řidiče v době kontroly již zcela eliminován, tj. bylo by dosaženo nulové hodnoty. Znalec také uvedl, že lék Stopangin sice obsahuje etanol (alkohol), ale po jeho aplikaci nedochází k alkoholovému ovlivnění. Aplikace léku Stopangin způsobem uvedeným v dokumentaci k léku (několik vstříknutí do ústní dutiny) nevede k ovlivnění hladiny alkoholu v krvi, tedy např. nulová hladina je nadále nulová. Výsledek dechové zkoušky může být po jistou dobu (do cca 20 minut, v extrémním případě do 30 minut) po aplikaci falešně pozitivní. Znalec dále konstatoval, že věrohodnost dechové zkoušky pořízené po 7 minutách a další dechové zkoušky po 6 minutách po aplikaci léku Stopangin se žvýkačkou v ústech je velmi nízká.

Žalobce namítal, že i přes tyto skutečnosti dospěl žalovaný ve shodě se správním orgánem I. stupně zcela překvapivě k závěru o vině žalobce uvedeným přestupkem.

Žalobce dále vyslovil nesouhlas se závěrem žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle něhož znalecký posudek Ing. J. Z. nelze použít, jelikož se jednalo čistě o teoretický závěr opírající se pouze o tvrzení žalobce a dále v případě, že by se jednalo o zcela zdravého muže o hmotnosti 70 kg s tím, že je obecně známou informací, že vstřebávání alkoholu se zpomaluje v závislosti na požitých potravě a naopak

odbourávání alkoholu zpomaluje nízká tolerance vůči alkoholu, současná léčba některými léky, případně špatná psychická, respektive fyzická kondice a že znalec mohl minimálně zohlednit skutečnost, že žalobce nebyl zcela zdrav, neboť měl bolest v krku. K tomu žalobce uvedl, že ve znaleckém posudku bylo nutno vycházet z tvrzení žalobce, jelikož znalecký posudek byl vypracován právě za účelem zjištění, zda obhajoba žalobce je reálná či nikoli, přičemž bylo zjištěno, že výsledky dechové zkoušky odpovídají tvrzením žalobce, tedy že dechová zkouška mohla být falešně pozitivní z důvodů uváděných žalobcem, tj. z důvodu požití ústního spreje Stopangin.

Žalobce namítal, že bylo-li pak tímto způsobem prokázáno, že pozitivní výsledek dechové zkoušky mohl být způsoben pouze alkoholem v dutině ústní žalobce z aplikace spreje Stopangin, bylo na správním orgánu, chtěl-li uznat žalobce vinným z přestupku, aby měl beze všech pochybností za prokázáno, že se žalobce dopustil řízení vozidla po požití alkoholického nápoje nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy mohl být ještě pod vlivem alkoholu.

Žalobce dále namítal, že požití alkoholu žalobcem by nebylo v přestupkovém řízení vůbec nijak prokázáno, kdyby sám žalobce neuvedl, že v čase 19:00 hodin až 20:30 hodin vypil dvě desetistupňová piva, což následně potvrdil i svědek K. Žalobcem předložený znalecký posudek Ing. Z. však obsahoval závěr, že alkohol ze dvou piv požitých žalobcem byl v době kontroly již eliminován. K tomu, aby žalovaný mohl potvrdit rozhodnutí správního orgánu I. stupně o jeho vině, by muselo být v řízení prokázáno, že žalobce měl v době kontroly v krvi alkohol z těchto dvou desetistupňových piv, jelikož požití jiného alkoholu nebylo žalobci prokázáno a pozitivní dechová zkouška mohla být dle znaleckého posudku Ing. Z. falešně pozitivní kvůli použití ústního spreje Stopangin.

Dle názoru žalobce není dán důvod zpochybňovat závěry znalce o tom, že výsledek dechové zkoušky po aplikaci léku Stopangin může být po jistou dobu po aplikaci falešně pozitivní, jak činí v napadeném rozhodnutí žalovaný. Žalobce přitom odkázal na závěry znalce Ing. Z., z nichž v žalobě citoval.

Namítal dále, že pokud mu žalovaný v napadeném rozhodnutí vytýkal, že užil dvojnásobnou dávku léku Stopangin, není toto možné klást žalobci k tíži. Poznamenal, že jednak uvedl, že se jednalo asi o čtyři vstříknutí, v příbalovém letáku v návodu k použití je uvedeno, že aplikátor má být stisknut asi pětkrát, než roztok nasaje do rozprašovače a teprve poté má být aplikátor stisknut ještě dvakrát, nebyl dotazován kolikrát aplikátor spreje stisknul a co se týče zákazu zdvojit dávku, tento v příbalovém letáku uveden není, je zde pouze uvedeno, že nemá být zdvojnásobována následující dávka, aby byla nahrazena vynechaná dávka. Mimo to pro užití spreje Stopangin, ač obsahuje alkohol, jej nelze uznat vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. Zákon v § 5 odst. 2 citovaného zákona ve vztahu k alkoholickým nápojům hovoří záměrně o požití, zatímco u jiných návykových látek o užití. Požitím alkoholického nápoje nebo jiné látky obsahující alkohol se rozumí pouze vypití nebo snědení alkoholického nápoje či jiné látky obsahující alkohol. Vstříknutí spreje Stopangin do krku tak není možno považovat za požití látky obsahující alkohol ve smyslu citovaného zákona. Je tedy zřejmé, že žalobce se tím, že si před jízdou vstříkl do ústní dutiny lék Stopangin, nemohl dopustit porušení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č.

361/2000 Sb. a tedy ani přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona. Právní posouzení věci správním orgánem tak není správné.

Dle žalobce správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ale naopak z provedených důkazů vyvodil nepatřičné závěry, které z těchto důkazů nevyplývají.

K úřednímu záznamu o kontrole řidiče, z něhož správní orgány rovněž vycházely, žalobce namítal, že v něm se nevyjádřil k tomu, že souhlasí s naměřenými údaji. Naopak v místě určeném pro vyjádření kontrolované osoby uvedl „bez vyjádření“. Celkově pak není pravdou, že naměřené hodnoty nijak nezpochybňuje. Již u svého výsledku uvedl, že v době dechových zkoušek měl v ústech žvýkačku, což nebylo v řízení nijak vyvráceno, a následně předložil znalecký posudek Ing. Z., podle nějž je se žvýkačkou v ústech věrohodnost výsledku dechové zkoušky velmi nízká. Poznamenal, že znalec konstatoval, že z obecného hlediska sebelepší měřidlo není schopno poskytnout správný výsledek, pokud jsou při měření rušivé vlivy a v tomto případě mohl být takovým rušivým vlivem alkohol z ústní dutiny možná vázaný i na žvýkačku. Navíc úřední záznam nemůže sloužit jako důkaz, což je zřejmé např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 96/2008-115.

Ohledně výsledku svědků M. a R., namítal, že přestupkové řízení je postiženo procesní vadou. Svědek R. se na předvolání správního orgánu nedostavil. Tento svědek pak byl v den konání ústního jednání před správním orgánem kontaktován svědkem M. za účelem zjištění, zda se může dostavit k jednání správního orgánu. Následně byl svědek R. přes námitky zmocněnce žalobce, k jednání za účelem jeho výsledku přivezen svědkem M., který byl k věci, k níž měl vypovídat také svědek R., již vyslechnut. Byla zde tedy dána reálná možnost, že již vyslechnutý svědek ovlivnil ještě nevyslechnutého svědka. Takovýto postup pro správné a nestranné rozhodnutí správního orgánu nelze připustit.

Žalobce rovněž namítal, že žalovaný rozhodl v rozporu se zásadou in dubio pro reo, tj. v pochybnostech ve prospěch obviněného, ač jsou zde skutečnosti, které svědčí o tom, že se předmětného přestupku nedopustil, přičemž tyto skutečnosti musí vyvolávat minimálně důvodné pochybnosti o jeho vině. Jedná se o následující skutečnosti: nebyl mu prokázán alkohol v krvi, pouze v dechu, doznal požití dvou desetistupňových piv, a to někdy dne 28.6.2014 mezi 19:00 hodinou a 20:30 hodin, a v době kontroly dne 29.6.2015 ve 02:15 hodin byl alkohol z něj dle znaleckého posudku Ing. Z. již zcela eliminován, krátce před kontrolou policejní hlídky (cca 7 minut předtím) aplikoval do úst lék Stopangin, což potvrdil svědek M. K., alkohol z ústních sprejů ovlivňuje dechovou zkoušku falešnou pozitivitou cca 20 minut po aplikaci, ve výjimečných případech to může být i 30 minut, dechová zkouška mohla být ovlivněna žvýkačkou v jeho ústech, vstříknutí léku Stopangin do úst nevede k ovlivnění hladiny alkoholu v krvi, vstříknutí léku Stopangin do úst nelze považovat za požití alkoholu, nebylo prokázáno, že by žalobce požil jakýkoli jiný alkohol.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že žalobní námitky jsou v podstatě opakováním námitek odvolacích, respektive vznesených již v průběhu správního řízení, s nimiž se oba správní orgány

náležitě vypořádaly. Žalovaný zejména zdůraznil, že dechovou zkouškou, obsahující dvě měření provedená s odstupem více než 5 minut, jejich výsledky se neliší o více než 10%, bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že žalobce měl v době řízení vozidla hladinu alkoholu v krvi vyšší než nula, přičemž užití léku Stopangin ve spreji, nemělo na výsledcích dechové zkoušky vliv. Žalovaný proto neuvěřil tvrzení žalobce o množství, druhu a době požívání alkoholu, neboť pokud by bylo pravdivé, byl by v době dechové zkoušky alkohol z těla žalobce již vyloučen.

K projednání včas podané žaloby nařídil krajský soud jednání. Účastníci řízení při něm setrvali na svých stanoviscích k věci.

Poté krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů žalovaného a Magistrátu města Frýdku-Místku zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 29.6.2014 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 29.6.2014 v 02:20 hodin ve Frýdku-Místku na ulici Hlavní, u domu č. p. 110, řídil žalobce motorové vozidlo značky Škoda-Octavia, RZ X. Byla u něho provedena dechová zkouška s výsledky 1) 0,4 promile a 2) 0,38 promile alkoholu. Tímto se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. Totožnost žalobce byla zjištěna z občanského průkazu a řidičského průkazu. Žalobce v oznámení uvedl „bez vyjádření“. Oznámení přestupku podepsal. Součástí spisu je úřední záznam policisty nstržm. M. M., který uvedl, že dne 29.6.2014 vykonával hlídku ve Frýdku-Místku společně s nstržm. L. K. a nstržm. M. R. Při projíždění ulicí Bezručovou ve Frýdku-Místku kolem 02:15 hodin si všimli rychle jedoucího osobního motorového vozidla. Vozidlo následně pronásledovali po ulici Bezručova, Palackého, Politických obětí a ulici Hlavní ve Frýdku-Místku. Následně je předepsaným způsobem zastavili na ulici Hlavní poblíž budovy č. p. 110 ve Frýdku-Místku v 02:20 hodin. Po zastavení policista M. přistoupil společně s kolegou R. k řidiči a toho předepsaným způsobem vyzval, aby mu předložil doklady potřebné k řízení motorového vozidla, což řidič učinil. Následně nstržm. R. předepsaným způsobem vyzval řidiče, aby se podrobil odbornému měření na alkohol v dechu pomocí přístroje Dräger. Odborným měřením byly zjištěny tyto hodnoty 1) 29.6.2014 v 02:27 hodin hodnota 0,40 promile a 2) v 02:33 hodin hodnota 0,38 promile. Následně byl řidič vyzván k podrobení se testu na přítomnost OPL v těle testerem DrugWipe, který dopadl negativně. Ve spise jsou dále záznamy o dechových zkouškách, z nichž vyplývá, že byly provedeny přístrojem Alcotest 7510, datum kalibrace 10.1.2014. Výsledek dechové zkoušky 29.6.2014 v 02:27 hodin byl 0,40 promile a týmž přístrojem v 02:33 hodin dne 29.6.2014 0,38 promile. Součástí spisu je také úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, z něhož vyplývá kromě jiného, že žalobce uvedl, že 28.6.2014 mezi 19:00 až 21:00 hodin vypil dvě desetistupňová piva. Z žalobce byl cítit zápach po alkoholu. Do tohoto úředního záznamu žalobce žádné vyjádření neučinil, napsal toliko bez vyjádření a úřední záznam podepsal. Z ověřovacího listu ze dne 17.1.2014 č. 7051-OL-D0055-14 vyplývá, že analyzátor alkoholu v dechu (digitální) Alcotest 7510 Standard, výrobní číslo ARDL-0229 měl v době měření platnou kalibraci s dobou platnosti ověření dne 17.1.2015. Totéž plyne rovněž i z kalibračního protokolu ze dne 10.1.2014. Ve spise je dále výpis z

evidenční karty řidiče a dále plná moc ze dne 9.7.2014, již žalobce zmocnil advokáta Mgr. Vadima Rybáře k zastupování v předmětném přestupkovém řízení.

Dne 28.7.2014 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na 7.8.2014. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit tím, že dne 29.6.2014 v době kolem 02:15 hodin nejméně, na ulici Bezručova, Palackého, Politických obětí a Hlavní třída ve Frýdku-Místku řídil motorové vozidlo Škoda Octavia, RZ X po předchozím požití alkoholických nápojů nebo v takové době, po kterou byl ještě pod jejich vlivem, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,16 g/kg. Tímto jednáním měl porušit povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci bylo dáno poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu, § 33 odst. 1, 2, § 37 odst. 4, § 59 správního řádu a § 74 odst. 1 zákona o přestupcích.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 7.8.2014 vyplývá, že se konalo za přítomnosti žalobce a jeho zmocněnce. Po předestření předmětu řízení a poté, co byly dle § 53 správního řádu provedeny důkazy listinami, a to oznámením o přestupku ze dne 29.6.2014, záznamy o provedení dechových zkoušek, úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy, výpisem z evidenční karty řidiče, kalibračním protokolem, ověřovacím listem, se žalobce vyjádřil tak, že někdy mezi 19:00 až 20:30 hodin měl dvě malá desetistupňová piva. Zúčastnil se festivalu, akce končila kolem dvou hodin ráno. Poté odvážel kamaráda a jeho přítelkyni ke Kinu Petra Bezruče. U toho kina chvíli postáli, rozloučili se a on si poté aplikoval Stopangin a odjížděl domů po trase Bezručova, Politických obětí, stanoviště... Poté byl zastaven policejním vozidlem a byl vyzván k dechové zkoušce. Tu podstoupil na dvě měření po 5 minutách. Byl mu proveden i test na návykové látky. Uvedl, že předtím, než mu byl proveden test na návykovou látku vyplivoval žvýkačku, čemuž se měl policista divit, ale dechovou zkoušku už s ním neopakovali, takže v době dechových zkoušek měl v ústech žvýkačku. Zmocněnec žalobce předložil následně znalecký posudek a uvedl, že z něho vyplývá, že hodnoty naměřené dechovou zkouškou nemohly být v žádném případě způsobeny alkoholem požitým v době mezi 19:00 a 20:30 hodin, jelikož tento byl v době řízení vozidla spolehlivě již dávno vstřebán a že z posudku je zřejmé, že hodnoty naměřené dechovými zkouškami byly způsobeny aplikovaným lékem Stopangin. Zmocněnec žalobce navrhl, aby byl proveden důkaz tímto znaleckým posudkem. Žalobce na dotaz správního orgánu, jakým způsobem si aplikoval Stopangin a v jakém množství uvedl, že se jednalo o sprej, šlo asi o 4 stříknutí, což už s časovým odstupem pouze odhaduje. Zmocněnec žalobce pak navrhl výslech svědků, a to osob, které žalobce vzal domů s tím, že tyto osoby mohou potvrdit, že si při loučení s nimi žalobce aplikoval sprej Stopangin. Znalecký posudek znalce Ing. J. Z. ze dne 2.8.2014 byl založen do spisu a následně správní orgán I. stupně vydal první rozhodnutí ve věci dne 12.8.2014, jímž žalobce uznal vinným spácháním předmětného přestupku. Toto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 8.10.2014 zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Do spisu pak byla založena příbalová informace pro uživatele léku Stopangin, orálního spreje včetně obalu tohoto spreje Stopangin a výňatek pracovního postupu č. 14-MP-C008-08, metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátor alkoholu v dechu. Z bodu 3.2.3. - fyziologické faktory ovlivňující měření

vyplývá, že pokud jsou přítomné ve vydechovaném vzduchu součásti léčiv nebo produkty abnormálního metabolismu člověka obsažené v rozpouštědlech nebo průmyslových produktech nebo jiné plyny, mohou mít vliv na výsledek měření. Míra takového ovlivnění je zcela zanedbatelná, hlavně s ohledem na navržené vyhodnocení v rámci negativní dechové zkoušky (viz kap. 8. a 9. Stanovení „tolerančních polí“). Vliv jiných látek, které mohou být přítomné ve vydechovaném vzduchu (jako např. aceton, eukalyptus, éterické oleje apod.) je také zanedbatelný, protože stanovená měřidla využívají vysoce selektivní elektrochemický princip měření. V bodě 6. – pracovní postup při měření je uvedeno, že testování osoby na konzumaci alkoholu je možné po uplynutí 15 minut od posledního požití alkoholu. Během doby testování daná osoba nesmí kouřit, jíst a pít jakékoliv tekutiny. Vzhledem k měřicímu principu přístroje a vyloučení podezření na zbytkový alkohol v ústní dutině (a pokračující intenzivní resorpci alkoholu do organismu) je nutné při pozitivních zkouškách na alkohol (na displeji přístroje se zobrazí číselná hodnota větší než 0,00) měření minimálně jednou zopakovat po uplynutí 5 minut. Aby bylo možné výsledek brát jako akceptovatelný, nesmí mezi výsledky obou měření být rozdíl větší než 10%. U každého měření v aktivním režimu je třeba zaznamenat datum, čas měření a naměřenou číselnou hodnotu včetně měřící jednotky.

Správní orgán I. stupně následně nařídil ústní jednání na 19.11.2014, k němuž byl žalobce řádně předvolán se shodným poučením jako v předchozím předvolání k ústnímu jednání a řádně předvolán byl také jeho zmocněnec, jemuž předvolání bylo doručeno do datové schránky 23.10.2014. Správní orgán I. stupně předvolal dále svědky, a to zasahující policisty a dále M. K. a N. O. U ústního jednání dne 19.11.2014, které se konalo za přítomnosti zmocněnce žalobce a v nepřítomnosti žalobce samotného a poté, co správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámením o přestupku ze dne 29.6.2014, záznamy o provedení dechových zkoušek, úředním záznamem o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů, výpisem z evidenční karty řidiče, kalibračním protokolem, ověřovacím listem, příbalovým letákem spreje Stopangin a obalem spreje Stopangin, stranami 1, 6, 7 metodiky měření alkoholu v dechu, zmocněnec žalobce předložil doplněk znaleckého posudku znalce Ing. J. Z.

Správní orgán I. stupně poté vyslechl svědka M. K., který uvedl, že se s žalobcem na festivalu setkal kolem devatenácté hodiny. Trávili pak spolu a s přítelkyní svědka celý večer. Na festivalu byli až do dvou hodin. Ten večer pili piva. Pro piva chodil žalobce a žalobce vypil dvě piva. Pili desetistupňové pivo. Zda žalobce pil velká nebo malá piva, si svědek nepamatoval. Po celou dobu byli spolu s výjimkou doby, kdy šli na WC. Svědek dále uvedl, že žalobce jej a přítelkyni odvážel domů kolem druhé hodiny. Když se loučili, žalobce si stříkal do krku sprej Stopangin. Ten používal i během večera. Svědek – policista M. M. vypověděl, že před provedením dechové zkoušky stejně jako před testem u testované osoby je tato poučena, že v ústech nesmí mít žádný předmět, např. žvýkačku. V případě, že by řidič měl v době provedení dechových zkoušek v ústech žvýkačku, provedli by policisté zkoušky znovu. Tato situace však v případě Ing. M. nenastala. Při komunikaci s žalobcem svědek žalobce sledoval. Při komunikaci s ním by se jistě přítomnost žvýkačky v ústech žalobce projevila. Žalobce by žvýkačku určitě v ústech neschoval tak, aby si ji svědek nevšiml. Svědek nstržm. L.K. uvedl, že po celou dobu dopravní kontroly žalobce seděl ve služebním vozidle. Měl stáhnuté okénko, takže slyšel komunikaci mezi policisty a žalobcem. Od kolegů se dověděl, že dechová zkouška u žalobce byla pozitivní. Svědek nstržm. M. R. vypověděl, že dechovou zkoušku u žalobce prováděl on, u žalobce byly provedeny dvě dechové zkoušky, které byly

pozitivní. Během jejich provádění, ani při provádění testu na drogy, nenastalo nic, co by mohlo zpochybnit výsledek dechových zkoušek. Před dechovou zkouškou byl žalobce řádně poučen, že pět minut před dechovou zkouškou nesmí nic jíst, pít ani kouřit. V případě, že by při dechové zkoušce policisté zjistili, že řidič měl něco v ústech, např. žvýkačku, počkají 5 minut a poté se provede dechová zkouška znovu. Z protokolu o ústním jednání také vyplývá, že svědek L.K. sdělil správnímu orgánu, že by bylo lepší předvolat k výsledku policistu R., který prováděl dechovou zkoušku. Svědek M. telefonicky kontaktoval svědka R. s tím, zda se může dostavit ke správnímu orgánu. Rozhovor proběhl za přítomnosti zmocněnce žalobce v kanceláři, aby bylo zřejmé, o čem spolu hovoří. Svědek M. poté svědku R. sdělil, že pro něho přijede. K námitce zmocněnce žalobce svědek K. opětovně kontaktoval svědka R. s tím, že ke správnímu orgánu má přijet jiným služebním autem, než kterým přijel on.

Znalec Ing. J. Z. ve znaleckém posudku ze dne 2.8.2014, který k důkazu navrhl žalobce, uvedl, že výsledky měření splňují požadavky Policie ČR na „odborné měření“. Postup hodnocení výsledku odborného měření je nutno upravit odečtem 0,24 promile. $0,40 - 0,24$ je 0,16 promile, $0,38 - 0,24 = 0,14$ promile. Výsledky dechových zkoušek v tomto případě mohly být ovlivněny alkoholem z ústního spreje s obsahem alkoholu (Stopangin) aplikovaného krátce před kontrolou. Dechový analyzátor není schopen rozeznat etanol (alkohol) v dechu pocházejí z plic od etanolu obsaženého v ústní dutině, např. ze Stopanginu. Alkohol z ústních sprejů (léků apod.) ovlivňuje dechovou zkoušku falešnou pozitivitou cca 20 minut po aplikaci, ve výjimečných případech to může být i 30 minut. Hladiny se pohybují v celém rozsahu měřicího rozsahu přístroje, tj. 0 až 9,99. Konstatoval dále, že alkohol z požitého piva byl z krve řidiče v době kontroly již zcela eliminován, tj. bylo dosaženo nulové hodnoty. Znalec učinil závěr, že odezva dechového analyzátoru byla nepochybně způsobena přítomností etanolu ve vydechovaném vzduchu. Na základě výsledků dechových zkoušek a údajů o aplikaci léku Stopangin 7 minut před kontrolou, není možno jednoznačně konstatovat, že v tomto případě výsledky zkoušek prokazují požívání alkoholu před jízdou či kontrolou, respektive, že naměřené koncentrace alkoholu v dechu prokazují i hladinu alkoholu v krvi řidiče v době jízdy a kontroly. V doplňku znaleckého posudku ze dne 13.11.2014 znalec uvedl, že alkohol z požitého piva žalobcem (požití 1 l piva do 21:00 hodin) byl z krve řidiče v době kontroly již zcela eliminován, tj. bylo dosaženo nulové hodnoty. Lék Stopangin obsahuje etanol (alkohol), ale po jeho aplikaci nedochází k alkoholovému ovlivnění. Aplikace léku Stopangin způsobem uvedeným v dokumentaci k léku (několik vstříknutí do ústní dutiny) nevede k ovlivnění hladiny alkoholu v krvi, tedy např. nulová hladina je nadále nulová. Výsledek dechové zkoušky může být po jistou dobu (do cca 20 min, v extrémním případě do 30 minut) po aplikaci falešně pozitivní. Z tohoto důvodu je řidičům doporučeno po dobu 30 minut po aplikaci neřídít motorová vozidla, rozhodně to není z důvodu hladiny alkoholu v krvi řidiče, jež způsobila aplikace léku Stopangin. Znalec dále konstatoval, že na základě výsledků dechové zkoušky pořízené po 7 minutách a další dechové zkoušky po 6 minutách po aplikaci léku Stopangin se žvýkačkou v ústech je věrohodnost výsledku dechové zkoušky velmi nízká. Z obecného hlediska sebelepší měřidlo není schopno poskytnout správný výsledek, pokud jsou při měření rušivé vlivy. Znalec uvedl, že v tomto případě mohl být takovým rušivým vlivem alkohol z ústní dutiny možná vázaný i na žvýkačku. Z praxe je známo, že v případě aplikace malého množství alkoholu do ústní dutiny před dechovou zkouškou ovlivní měření dechovým analyzátozem. Výsledek opakovaného měření pak, ale nebývá ve shodě do 10% od

prvního výsledku. Jak je to v případě žvýkačky v ústní dutině a aplikace spreje s obsahem alkoholu, se znalci nepodařilo v dostupných zdrojích nalézt.

Po ústním jednání dne 19.11.2014 správní orgán správní spis o žádné nové podklady již nedoplňoval. Dne 2.12.2014 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným spácháním předmětného přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 29.6.2014 v době kolem 02:15 hodin nejméně na ulici Bezručova, Palackého, Politických obětí a Hlavní třída ve Frýdku-Místiku řídil motorové vozidlo Škoda Octavica, RZ X po předchozím požití alkoholických nápojů nebo v takové době, po kterou byl ještě pod jejich vlivem, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,16 g/kg. Tímto svým jednáním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2.700,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku v částce 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, které žalovaný nyní napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný v procesním postupu správního orgánu I. stupně neshledal pochybení, které by mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Ke skutkovým zjištěním žalovaný uvedl, že z tištěného výstupu analyzátoru alkoholu v dechu vyplývá, že byl u žalobce zjištěn alkohol v krvi ve výši 0,16 g/kg. Dechová zkouška byla provedena dvěma pokusy s časovým odstupem cca 6 minut. Prvním měřením byla naměřena hodnota 0,40 g/kg, druhým 0,38 g/kg. Podmínce měření, aby mezi dvěma hodnotami nebyl rozdíl více než 10% měření vyhovuje, neboť mezi měřeními byl rozdíl 5%. Po zohlednění maximální dovolené chyby AAD a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v krvi, byla prokazatelně zjištěna hladina alkoholu ve výši nejméně 0,16 g/kg. K námitkám žalobce, že dechová zkouška nebyla provedena v souladu s návodem na obsluhu, neboť při dechové zkoušce měl v ústech žvýkačku a že pozitivní dechová zkouška na alkohol byla způsobena užitím přípravku Stopangin, jak dle žalobce má vyplývat ze znaleckého posudku Ing. J. Z. a kdy také rozporoval protokoly na místě, žalovaný uvedl, že z výpovědí všech svědků a z pracovního postupu pro měření hladiny alkoholu v krvi, vypracovaného Českým metrologickým institutem vyplývá, že žalobce byl ve večerních hodinách dne 29.6.2014 na festivalu, kde požil alkoholické nápoje. Svědkem K. nebylo potvrzeno, že by se jednalo pouze o dvě piva v době do 21:00 hodin, neboť je jen jeho domněnka, že v době, kdy byl na WC svědek, nebo žalobce, nemohl žalobce požit žádný alkoholický nápoj. Poznamenal, že kabinka mobilního WC je určena toliko pro jednu osobu, tedy žalobce se svědkem nebyli v kontaktu. Není přitom nutné, aby k požití alkoholu (nebo i jiného nápoje) došlo vždy jen tak, že se vystojí řada u občerstvení a nápoj se následně zakoupí. Uvedl, že jsou situace, kdy dochází i k náhodnému požití od kamarádů apod., s tím, že to není spekulace správního orgánu, ale správní orgán pouze poukazuje na možnou verzi reality, která nebyla svědkem K. vyloučena. Žalovaný dále uvedl, že tento svědek rovněž nevyloučil možnost, že by žalobce požil alkohol předtím, než se kolem 19:00 hodin dne 29.6.2014 setkali. Konstatoval dále, že svědkem K. bylo naopak uvedeno, že žalobce v průběhu večera užíval nějaký lék na krk, o kterém se později dozvěděl, že se

mělo jednat o Stopangin. Z příbalového letáku, který je ve spise založen vyplývá, že Stopangin obsahuje 85% glycerol a 96% etanol. Glycerol je trojsytný alkohol. Etanol je druhý nejnižší alkohol (hovorově líh, či alkohol). Jedna dávka, což jsou dvě stisknutí tlačítka, obsahuje do 0,1 g etanolu (lihu). V příbalovém letáku, který je obsažen v každém balení léku Stopangin, je uvedeno, že daný lék obsahuje alkohol a řidičům se po užití tohoto léku nedoporučuje po dobu 30 minut řídit vozidlo. K závěru znalce, který do svého posudku zahrnul listinu nazvanou „souhrn údajů o přípravku“, ve kterém je rovněž uvedeno, že se řidičům po užití přípravku nedoporučuje cca 30 minut řídit, ale rovněž je zde uvedeno, že užití přípravku neovlivňuje činnosti, které vyžadují zvýšenou pozornost (např. řízení vozidel) žalovaný konstatoval, že toto platí pouze v případě, že je daný lék užíván v souladu s návodem na užití. Pokud tedy žalobce užil lék v souladu s návodem, pak by obsah alkoholu obsažený v léku měl z ústní dutiny vyprchat do 5 minut. Pokud žalobce neužil lék v souladu s návodem a tento polknul, pak by požil koncentrovaný alkohol, tedy by požil alkoholický nápoj.

Žalovaný se následně zabýval závěry znalce Ing. J. Z., který vyslovil, že vycházel pouze z údajů žalobce, a to že žalobce požil pouze dvě velká piva v době od 19:00 do 21:00 hodin a že pak by alkohol z krve žalobce byl zcela eliminován. Žalovaný k tomu uvedl, že nerozporuje tento závěr, avšak pro dané řízení jej nelze vůbec použít, neboť se jedná o čistě teoretický závěr, opírající se pouze o tvrzení žalobce (nikoliv o skutečnosti prokázané v řízení o přestupku), a dále v případě, že by se jednalo o zcela zdravého muže o hmotnosti 70 kg. Poznamenal, že je obecně známou informací, že vstřebávání alkoholu se zpomaluje v závislosti na požití potravy a naopak odbourávání alkoholu zpomaluje nízká tolerance vůči alkoholu, současná léčba některými léky, případně špatná psychická, respektive fyzická kondice. Znalec ovšem takovéto údaje do svého posudku nezahrnul, tedy s nimi nepočítal. Dle žalovaného znalec minimálně mohl zohlednit skutečnost, že žalobce nebyl zcela zdravý, neboť dle vlastních slov i slov svědka K. měl bolest v krku, protože užíval lék Stopangin. Žalovaný rovněž zdůraznil, že konstatování znalce, že v příbalovém letáku Stopangin je informace, že výrobek obsahuje látky, schopné ovlivnit výsledek dechové zkoušky 30 minut po aplikaci, však uvedeno není, jak vyplývá z příbalového letáku, který je součástí až doplnění posudku znalcem ze dne 13.11.2014, a je z něho zřejmé, že toto tvrzení znalce není pravdivé. Dle žalovaného znalec ani neuvedl, o jakou literaturu, případně o jaké empirické zkušenosti opírá svůj závěr, že výsledek dechové zkoušky může být po jistou dobu (do cca 20 minut, v extrémním případě do 30 minut) po aplikaci léku Stopangin, který obsahuje etanol, falešně pozitivní. Žalovaný poukázal na to, že tento závěr odmítá z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti a taktéž z důvodu, že lék nebyl užit v souladu s návodem, jak znalec předpokládá. V příbalovém letáku je uvedeno, že dávka léku jsou dvě stříknutí do dutiny ústní. Žalobce ovšem vypověděl, že u kina Petra Bezruče užil lék Stopangin 4 vstříky, což sice odhaduje vzhledem k časovému odstupu, z čehož tak nelze mít za to, že došlo k užití dvojnásobné dávky, avšak nelze mít ani za to, že lék byl užit v souladu s návodem, tedy dvě vstříknutí, jak je uvedeno v návodu. Žalovaný tak měl za to, že žalobce nepochybně měl a mohl vědět, že jím užívaný lék obsahuje alkohol, proto může při nesprávném užití, respektive při užití ve větší míře, negativně ovlivnit jeho schopnost řídit motorové vozidlo, že v kombinaci s jiným alkoholickým nápojem, k jehož požití se doznal, se ještě zvyšuje jeho tlumivý účinek, proto neměl řídit motorové vozidlo, neboť si měl a mohl být vědom, že alkohol ještě nemusí být z jeho těla zcela eliminován. Žalovaný proto trval na svém závěru, že žalobce zavinil přestupek nejméně z nevědomé nedbalosti, a to i s ohledem na relativně nízkou výslednou

prokázanou hodnotu alkoholu v krvi ve výši 0,16 g/kg. Žalovaný uzavřel, že přestupek byl žalobci prokázán bez důvodných pochybností provedenými listinnými důkazy, tedy úředním záznamem o kontrole řidiče, v němž je žalobce ztotožněn a který podepsal, pod svým vyjádřením, že souhlasí s naměřenými údaji, je tedy prokázáno, že vozidlo řídil, k němuž se i doznal, dále výsledky dvou dechových zkoušek, jimiž byla prokázána přítomnost alkoholu v jeho krvi v době řízení vozidla, přičemž naměřené hodnoty žalobce rovněž nezpochybnil, dále ověřovacím listem, kterým byla prokazována způsobilost analyzátoru alkoholu v dechu a dále výsledky svědků K., M. a R. Žalovaný se dále zabýval hodnocením uložených sankcí.

Soud provedl důkaz pracovním postupem č. 114-MP-C008-08 - Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátor alkoholu v dechu vydaný Českým metrologickým institutem, z něhož bylo zjištěno, že v bodu 9. – Stanovení „tolerančních polí“ při zohlednění expertního odhadu nejistoty přepočtového faktoru a se zaměřením na limitní hodnoty, je konstatováno, že současná legislativa pracuje s pojmem alkohol v těle řidiče (testované osoby). Používaná hodnota přepočtu 2,1 je zatížena přídatnou nejistotou. Přepočtová konstanta 2,1, která je používána ve všech schválených typech měřících přístrojů A a D, odpovídá nejčastějšímu vyjádření statistického vyjádření hodnoty přepočtového faktoru mezi těmito metodami analýzy alkoholu v těle (metoda alkoholu v dechu, respektive metoda alkoholu v krvi). Neurčitost tohoto přepočtu je dána různými faktory (hladina alkoholu, vliv metabolismu každého jednotlivého člověka, jeho věku, respektive pohlaví, atd.). Přepočet vychází ze současné dostupné úrovně znalostí a z pohledu platnosti presumpce nevinu byla zvolena jeho pesimistická hodnota nejistoty, která v intervalu hodnot 0,21 až 1,50 g/kg (promile) je expertně odhadnutá na cca $\pm 0,20$ g/kg (promile). V bodu 10. – Závěr je uvedeno, že s ohledem na metrologické parametry A a D je zapotřebí dodržovat postupy použití a postupy měření. Pokud se výsledky měření korigují s ohledem na dovolené chyby, lze počítat s důvěryhodnými a nezpochybnitelnými měřeními, při použití v daném nasazení.

Podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek, uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

Podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

Krajský soud má za to, že v dané věci bylo postaveno najisto, že žalobce řídil motorové vozidlo dne 29.6.2014 v době kolem 02:15 hodin pod vlivem alkoholu. Při určení výše hladiny alkoholu na základě naměřené hodnoty po dechových zkouškách

byla vzata v úvahu možná odchylka měření a rovněž fyziologická hladina alkoholu v krvi a o tyto hodnoty byl výsledek měření korigován ve prospěch žalobce. Dechová zkouška byla provedena kalibrovaným analyzátozem alkoholu. Ve správním řízení bylo prokázáno, že při prvním měření v 02:27 hodin byla naměřena hodnota 0,40 g/kg, druhé měření, které bylo provedeno v souladu s pracovním postupem č. 114-MP-C008-08, vydaným Českým metrologickým institutem, byl dodržen časový odstup nejméně pěti minut, přičemž byla naměřena hodnota 0,38 g/kg (v čase 02:33 hodin). Rozdíl ve výsledcích tedy nebyl větší než 10%. Od hodnoty alkoholu zjištěné měřicím přístrojem byla odečtena odchylka 0,20 g/kg, představující pesimistickou hodnotu nejistoty přepočtového faktoru a dále vlastní odchylka přístroje 0,04 g/kg, čímž byla získána minimální objektivně zjištěná hodnota alkoholu v krvi ve výši 0,16 g/kg.

K námitce žalobce, že výsledky dvou dechových zkoušek nebyla v žádném případě prokázána přítomnost alkoholu v krvi řidiče v době řízení vozidla a že dechovými zkouškami byla zjištěna pouze přítomnost alkoholu v dechu řidiče z ústního spreje Stopangin (nikoliv v krvi), kdy naměřené hodnoty byly navíc ovlivněny žvýkačkou v ústech žalobce, krajský soud předně uvádí, že např. v rozhodnutí č. j. 3 As 89/2013-33 Nejvyšší správní soud uvedl, že ohledně spolehlivosti výsledku dechové zkoušky zastává názor, že výsledek dechové zkoušky je využitelný jako důkaz ve správním řízení, byť nevykazuje stejně vysokou míru spolehlivosti jako jiné metody prokázání ovlivnění alkoholem. Poukázal na dikci platné právní úpravy, kdy § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu stanoví, že řidič je povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto zvláštním předpisem je tabákový zákon. Podle § 16 odst. 2 tohoto zákona se neprovede odborné lékařské vyšetření, pokud bylo provedeno vyšetření orientační zjišťující obsah alkoholu v dechové zkoušce analyzátozem alkoholu, splňujícím podmínky stanovené zvláštním právním předpisem. Z této dikce zákona vyplývá, že zákonodárce považuje za dostačující důkaz o ovlivnění alkoholem i pouze výsledek dechové zkoušky provedené analyzátozem splňujícím požadavky stanovené zvláštním právním předpisem, konec citace. Jestliže v dané věci použitý analyzátor tyto požadavky splňoval (žalobce v tomto směru nic nenamítal), a ani nevyužil svého práva požádat při provedení silniční kontroly o kontrolní odběr krve, pak za tohoto stavu je nutno dospět k závěru, že bylo spolehlivě zjištěno minimální množství alkoholu v krvi. Výsledek 0,16 promile jasně prokazuje, že žalobce v krvi alkohol měl i v době po řízení motorového vozidla, a tedy tím spíše v čase, kdy vozidlo řídil.

Krajský soud nesouhlasí ani s námitkou žalobce, že mohlo dojít k ovlivnění dechových zkoušek užitím léku Stopangin, který si vstříkl do krku před kontrolou a že alkohol z požitého piva (které vypil v době od 19:00 do 21:00 hodin, přičemž se mělo jednat o dvě malá desetistupňová piva), byl z jeho krve v době kontroly již zcela eliminován. Nelze odhlédnout o toho, že okolnost, že mohlo dojít k ovlivnění dechových zkoušek užitím uvedeného léku, žalobce poprvé uvedl až u jednání před správním orgánem I. stupně. Užití spreje Stopangin policistům poté, co mu byla v dechu zjištěna hladina alkoholu, neuvedl, a již toto značně zpochybňuje důvěryhodnost jeho tvrzení uplatněného až u ústního jednání. Co se týče tvrzení žalobce, že vypil pouze dvě malá piva v době do 21:00 hodin, sdílí soud názor žalovaného, že svědkem K. nebylo potvrzeno, že by se jednalo pouze o dvě piva vypitého v čase do 21:00 hodin, neboť to byla jen domněnka svědka, že v době, kdy byl na WC on či žalobce, nemohl žalobce požit žádný alkoholický nápoj. Souhlasit lze i s argumentací žalovaného, že uvedený

svědek rovněž nevyloučil možnost, že by žalobce požil alkohol předtím, než se kolem 19:00 hodin dne 28.6.2014 s žalobcem setkali. Co se týče spreje Stopangin, pak pokud užil žalobce lék v souladu s návodem (dva až třikrát denně po dvou vstříknutích do dutiny ústní), pak by obsah alkoholu obsažený v léku měl z ústní dutiny vyprchat do 5 minut. Uvedl-li žalobce, že se jednalo asi o 4 vstřiky do dutiny ústní v době, kdy se u Kina Petra Bezruče ve Frýdku-Místku rozloučil se svědkem K., nelze dle názoru soudu dospět k závěru, že by poté, co uplynula doba od odjetí žalobce od Kina Petra Bezruče ve Frýdku-Místku, mohlo dojít k ovlivnění dechových zkoušek užitím uvedeného spreje, neboť tato prodleva byla mnohem větší než 5 minut, což plyne z toho, že žalobce jel od Kina Petra Bezruče po ulici Bezručova, Palackého a Politických obětí a k jeho zastavení hlídkou policie došlo na ulici Hlavní třída. Určitý čas uplynul také od vystoupení policisty z vozidla a jeho příchodu k vozidlu žalobce, než policista žalobci sdělil, aby si vystoupil z vozidla, než žalobce předložil doklady, než policisté připravili k užití dechový analyzátor, než došlo k zapnutí přístroje, nasazení náústku testovanou osobou, navíc jeden pokus byl zmařen z důvodu bolesti v krku, jak uvedl žalobce. Soud má za to, že nemohlo dojít po takové době k ovlivnění testu. Za podstatný považuje v daných souvislostech soud znalecký závěr Ing. J. Z. ve znaleckém posudku ze dne 13.11.2014, z něhož vyplývá, že z praxe je známo, že v případě aplikace malého množství alkoholu do ústní dutiny před dechovou zkouškou, ovlivní měření dechovým analyzátozem. Výsledek opakovaného měření pak ale nebývá ve shodě do 10% od prvního výsledku. Jestliže v projednávané věci byl první výsledek dechové zkoušky 0,40 g/kg a druhým měřením byla zjištěna hodnota 0,38 g/kg, je zřejmé, že rozdíl ve výsledcích nebyl větší než 10% a je tak vyloučeno, aby došlo k ovlivnění dechových zkoušek užitím spreje Stopangin, který také obsahuje malé množství alkoholu, jak je v příbalovém letáku rovněž uvedeno. Tvrdil-li žalobce rovněž, že měl v ústní dutině při dechové zkoušce žvýkačku, na kterou se mohl alkohol z léku navázat, pak k tomu je nutno uvést, že zasahující policista, který žalobce poučoval, že 5 minut před dechovou zkouškou nesmí nic jíst, pít ani kouřit, přítomnost žvýkačky v ústech žalobce vyloučil, stejně tak i svědek M. Navíc soud považuje za krajně nepravděpodobné, aby se žvýkačkou v ústech mohla testovaná osoba provést silný výdech. Pominout nelze ani to, že znalec ve znaleckém posudku ani v jeho doplňku žádný přesvědčivý závěr o vlivu kombinace žvýkačky a léku Stopanginu na výsledek dechové zkoušky neuvedl. Vyslovil toliko ničím neodůvodněný názor, že v daném případě mohl být rušivým vlivem alkohol z ústní dutiny možná vázaný na žvýkačku, neboť alkohol se jistě váže i do žvýkačky a pak se následně uvolňuje, ovšem současně konstatoval, že není schopen jednoznačně připustit ani vyvrátit, zdali je tento jev schopen způsobit ovlivnění výsledků provedených dechových zkoušek. Co se týče závěru znalce, že vypil-li žalobce pouze dvě piva v době od 19:00 do 21:00 hodin, pak by alkohol z krve žalobce byl v době kontroly již zcela eliminován, tj. bylo by dosaženo nulové hodnoty, souhlasí soud s názorem žalovaného, že v daném řízení nelze tento závěr vůbec použít, neboť znalec vycházel pouze z údajů, které mu o množství a době užití alkoholu sdělil žalobce. Právě zjištěná nenulová hladina alkoholu vypovídá o tom, že žalobce zkonzumoval alkohol v takovém množství nebo v takové době před řízením vozidla, že byl následně prokazatelně alkoholem ovlivněn.

S tvrzením žalobce o ovlivnění výpovědi svědka – policisty R. svědkem – policistou M., což žalobce dovozoval z toho, že svědka R. přivezl k jednání před správním orgánem svědek M. poté, co již byl vyslechnut, a že řízení je tak postiženo procesní vadou, soud nesouhlasí. Především je třeba zdůraznit, že svědek R. vypovídal pod

sankcí křivé svědecké výpovědi. Z obsahu spisu žádné ovlivnění svědka dovést nelze a jedná se o nekonkrétní, ničím nepodložené spekulativní tvrzení žalobce.

Soud má za to, že skutečnost, že žalobce řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu, byla postavena najisto a nebylo žádného důvodu k aplikaci zásady in dubio pro reo, tj. v pochybnostech ve prospěch obviněného, jak namítá žalobce. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly. Provedenými důkazy zjistily skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a bylo prokázáno, že se žalobce předmětného přestupku dopustil. Správní orgány se dostatečně v odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 7.7.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně